

Kouzelné Vánoce

Autor: Anna Topalovská

Dětský domov je místo, kde žijí děti, které z nějakého nemají svoji rodinu. Jedním z nich byl i Kuba. Ocitl se tu mezi zcela cizími lidmi a cítil se opuštěný. O Vánocích, kdy se ostatní děti těšily, jak najdou dárky pod stromečkem a stráví krásné chvíle s rodinou, to měl trochu jinak. Většina kamarádů už odešla k novým rodinám a on zůstal sám, takže po nějakém čase v domově začal Vánoce nesnášet, protože vždy mu to připomnělo, že nikoho nemá. V domově se svátky nikdy nijak pořádně neslavily, stále chyběly peníze, aby si mohly děti Vánoce užít...

Bylo 23. prosince a Kuba už se těšil, až bude mít svátky za sebou. Při obědě jim pouštěli vánoční koledy, což pro něj byla spíš smutná připomínka, než hezké zpestření dne. Potom se hrály deskové hry, jež jako malý hrával se svými rodiči...vzpomněl si, jak u toho jedli cukroví, poslouchali koledy a užívali si společný čas... To byly bohužel jen vzpomínky. Tak moc mu rodiče chyběli! Dal by snad cokoli za to, aby s ním mohli Vánoce oslavit společně. Ale to nešlo a Kuba to dobře věděl. „Kdyby byl alespoň sníh,“ posteskl si. Jako v posledních letech to totiž vypadalo, že budou Vánoce opět na blátě.

Když se probudil a podíval se z okna, zůstal jak opařený. Venku byl sníh! Chvíli si myslel, že ještě spí a tohle se mu jen zdá, ale pak mu došlo, že to není jen sen, že to je realita. V noci muselo mrznout a nasněžilo minimálně půl metru sněhu. Hned se převlékl a běžel ven. „Možná letos ty Vánoce nebudou tak špatné,“ pomyslel si a na tváři se mu objevil první lehký úsměv. To velké překvapení ho ale ještě čekalo. Když přišel na snídani, nemohl uvěřit vlastním očím! Jídelna byla celá vyzdobená, plná světel a ozdob. Po tak dlouhé době pocítil vánoční atmosféru. Odpoledne už ho čekala jen cesta na mši do kostela... Do domova šli přes kouzelně vyzdobené město, na lampách visely světelné vločky a andílci. Uprostřed náměstí stál velký ozdobený vánoční strom. Cesta do domova rychle utekla a Kuba už si myslel, že si jen lehne a půjde spát. To však netušil, co se stane, když vstoupí dovnitř. Ve společenské místnosti se tyčil velký vánoční strom a pod ním ležela hromada dárků! Vánoce! Ty pravé Vánoce! Jsou zpět! Když si rozbalil dárky, sedl si k andělíčkoví visícímu na stromečku a tichým hlasem zašeptal: „Děkuji!“

